

Με πολλή συγκίνηση ο ζωγράφος Σπύρος Βασιλείου συγκέντρωνε αὐτὸν τὸν καιρὸ παλιὰ ἔργα του, ἀπὸ ἰδιωτικὲς συλλογὲς καὶ ἰδρύματα γιὰ τὴν μεγάλη ἀναδρομικὴ ἔκθεσή του ποὺ ἐγκαινιάζεται αὔριο στὴν Ἐθνικὴ Πινακοθήκη. «Πενήντα χρόνων δουλειὰ — λέει ὁ ἴδιος — εἶναι φυσικὸ νὰ περιλαμβάνη καὶ ἔργα ποὺ εἶχα πιά ξεχάσει ὅτι ὑπῆρχαν... Ἔργα ποὺ εἶχα ξεχάσει τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἔγιναν...». Στὴν μεγάλη περιπέτεια τῆς ἀνευρέσεώς τους, ὁ καλλιτέχνης εἶχε ὅμως καὶ ὠρισμένες ἐκπλήξεις. Πολλοί, ἀρνήθηκαν νὰ δανείσουν τὰ ἔργα γιὰ τὴν ἔκθεση, γιατί, στὸ μετὰξὺ ἢ ἀξία τους ἀπὸ 10.000 δρχ. εἶχε πάει... 300.000. Καὶ ἄλλοι γιὰ ἕναν λόγο πολὺ πρὸ κολακευτικὸ. Εἶχαν συνηθίσει τόσο νὰ τὰ βλέπουν στὰ σπίτια ἢ στὰ

γραφεῖα τους ποὺ τοὺς ἔχουν ἀόλητα
νὰ τὰ ἀποχωριστοῦν!

ΚΑΘ 21/10/75
390912